

Her Şey Çok Güzel Olacaktı Ağdı

— hotamisli · 01 Mayıs 2023

Bu yazı kesinlikle İstanbul hakkında değildir, konu Irak'tır. Irak'ta da bir zamanlar her şey çok güzel olacaktı, hem de nasıl!

Yazıya kısa bir hatırayla başlayım. Yıllar önce sınıfımda Iraklı bir mülteci vardı, Avy Saleh. Avy, Irak'tan pek bahsetmezdi. Belli ki çok kötü anlıları vardı. Bahsettikleri arasında, babasının Baas rejimi tarafından öldürüldüğüydü. Bahsettiği diğer şey ülke, İran-Irak savaşı öncesi çok zenginmiş. Savaş öncesi Irak'ta elektrik, su, petrol, ilaç vs bedavaymış. Yiyecek, içecek vs beleşe yakın ucuzmuş. Savaş başladıktan sonra hayat müthiş şekilde pahalalmış. Hayat pahalılığı yetmezmiş gibi siyasi baskılarda artmış.

Irak tarihini yazacak değilim ama kısaca değinmeden de bir şey anlatılmıyor. Bir zamanlar Orta-Doğunun zengin petrol ülkelerinden olan Irak, Saddam Hüseyin'in hayalleri yüzünden ilk önce İran'a saldırmıştı. Yıllarca süren savaşın bilançosu sadece: katliam, kan, göz yaşı ve borç oldu. Petrol zengini Irak, fakir bir ülke haline geldi. Hayalperestliği bırakamayan Saddam, ilk savaştaki zararları Kuveyt'i işgal etmekle telafi etmek istedi. Sonuç daha beter oldu. Kısa bir süre sonra Kuveyt işgalden kurtarıldı. Savaşın faturası yine halka kesildi: Irak halkı fakirlikten de öte aç kaldı! Batı, toptan ambargo uygadı. Ülkeye ilaç satmak bile yasaktı. Kodamanlar, ağalar, paşalar bu ambargodan da etkilenmemiş olabilirler ama gariban vatandaş ilaç bile bulamadı.

Orta-Doğuluların kara kaşına, kara gözüne aşık olan ABD'li yetkililerin, Irak halkını diktatörden kurtarmaktan başka hiç bir derdi yoktu. Her yönü denediler ama bir türlü olmadı. Son çare, beyaz yalana baş vurmaktan zorundan kaldılar. Olmayan kimyevi ve biyoleyik silah fabrikalarını imha edebilmek, Irak halkını despot birinden kurtarabilmek ve en önemlisi de Orta-Doğu'ya demokrasi, barış, huzur, refah ve her türlü özgürlükler getirmek için istemeye istemeye askeri bir operasyon yapıldı.

Bu operasyona Irak halkı o kadar çok sevinmişti ki: ne de olsa zalim gidecekti, zulüm bitecekti, her şey çok ama çok güzel olacaktı. Halk emindi: Saddam gitsinde kim gelirse gelsin, sonuçta her şey daha güzel olacaktı... Ne de olsa Sam emmi, neler getirecekti neler: demokrasi, özgürlük, barış, huzur en önemlisi bol bol dolar getirecekti... Despot rejimin yıkılmasına Iraklılar çok sevinmişlerdi, çığlıklar atmışlardı, sevinçten göz yaşı dökmüşlerdi, Conileri Bağdad sokaklarında görünce kendilerinden geçmişlerdi... Olup bitenler hayal gibiydi sanki

Iraklıların sevinci çok sürmedi, kısa bir zaman sonra Saddam'ın günleri mumla arar oldular. Detayları yazıp okuyucunun içini karartmak istemem ama başlarına gelen pişmiş tavuğun başına gelmedi desem abartmış sayılmam. Nihayetinde devlet parçalanmış, iki veya üçe bölünmüş, devlet gücü veya otoritesi denen bir şey kalmamış. Irak, günümüzde tam anlamıyla kim kime dum duma bir haldedir. Aslında Irak'a devlet demek bile çok lükstür, Daeş denen çapulcular ordusu bile çok kısa bir zamanda Irak'ın büyük bir bölümünü kısa bir zamanda işgal edip yapmadık işkence bırakmadı. Ülkeyi yakıp yıktıkları

yetmezmiş gibi istediklerini asıp istediklerini dilim dilim kesti daeş denen çapulcu ordusu. Çok sayıda kadın ve kızı kaçırap köleleştirdi ne-idiğü belirsizler! Evet, diktatör gidince kesin her şey çok güzel olacaktı ama olmadı işte...

Neticeyi kelimeler, başkalarının ipiyle kuyuya inilirse: "her şey çok güzel olacaktı" ağıdı yakılır...

Kan, gözyaşı, ızdırap, savaş vb geri kalmış müslümanların kaderidir diye düşünen sarışın aşıklarının dikkatini Ukrayna'ya çekmek istiyorum: bir zamanlar Ukrayna'da da: "her şey çok güzel olacak!" diye şarkılar söyleniyordu... Abdulah konuksever